Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26908
Copyright: Admont, Benediktinerstift

188

he que affuerant mulierculę mancellam et amanu ꝑuaricatrici et
tumida dusuerunt: et cubitali subuculę reponentes tristi hanc et
mestissimam reliquere: Ubi uero rutilantis mundus diei. noctis caligo
densa fuscauit. dum mentia lectulo pausanda dedisset: uisum ē et q̃d
quedam uipa uiqua glomer inhesterat manu. columba gratia gratia
colligeret: quam etiam puellula ambigere uoluisset. Tum nescio q̃ d̃
mancella que ꝑ tumentis dextera dusuta extiterat: loco aperta ꝑ
eodē quo prius tenore conexa est. Unde tamen ipa quam cuncti qui ui
dere sanus mutati. adiuuginis auxilium cum eade otius consolarunt
Cumq; misericordē dīm ꝓ misera ꝑ mentis implorarent: obuia
eius ilico eis extitit miseratio. et decidit eode glomice temerario. sana
inuenta est manus cum brachio. ipa uero tanta inea celitus gestam
uirtute oculis cordis. n̄ aduertens penitus uirum ad locum suo solamu
ne: unde uenerat recture contendens. cum mancellam q̃. sup̃ tapetum
que ꝑ in loco inuenta prioci consuta se sponte dissuerat. arrepta acu.
suere uoluisset: ut nec eadem saltum admonitu ipi oratorii remane
ret: adtentum ictum miserabilis puncti. ita manus inuenta ē cum bra
chio cursua ut inuenuretur inter ascellam artus firam. Inde temera
ria et admodum stolida secum ꝑferens dementia. ad suffragiu uirginis
est deuecta. post uires amittente: nodosa curuedine: sanitatis ubidem
donata ē pulchritudine: Verum cuio nec sit his duobus retrita miraculis
misera. et iterum redeundi. adpa iter adgredi nisa. ultio quam meruit
statim secuta est inaudita. Nam orbes quos uisionis munere mat̃ nata
contulerat: domesticas domunculas deserentes et locellis acognitis ceciger
na. feditate urgente: penitus exuryentes genas recepraculo uicinas terri
effecti sunt hospites. Sicq; diu ei lumen. lumina subito abstulerunt. hor
renda eam castigatione multarent: Ortum nunc dicturus deuirgine:
xpi in uinoco adtenci ut ipe michi qui sensus igniculu contulit. uem
scribendi munus indulgeat: et uitatis lumen ostendat: Ergo diu hoc sci
monales arronite cognouisset. absoluta eam panduliis luminib̃ detule
re ꝑsidia uirginis ut ipa que ei ꝓꝑ arrogantiam sue stolidissime men
tis detrimentum contulit cecitatis pie ineam pandereet uisca misericor
dis. Quid plura.'' Tunc sca Walpurgis mat̃ et pia omniu se quiescentium
educatrix respexit misericordia admiseram tenta caligine. ꝑsam. et oculos
luminis dignitate ꝑuatos. et locis non ꝓꝑ hospitantes reuexit ad sedes
z solitos incaptis aere uiantes. solis radios fecit esse uidentes. ccccccc